

Het rafelend weefsel van Ieper na WOI – herstel van ‘gemeenschap’ in een post conflict situatie

Wanneer een stad door oorlog en destructie wordt geraakt zijn de praktische beslommeringen achteraf niet te overzien. Naast het fysieke verval, wordt echter ook de gemeenschap die er leefde, aangetast. Deze scriptie wilt aandacht geven aan dit laatste, vaak overkeken aspect van herstel na een conflict. Om het onderzoek overzichtelijk te houden wordt het herstel vanuit socio-cultureel perspectief benaderd. De onderzoeksvragen die uit deze premisse voortkomen gaan als volgt: welke entiteiten kunnen het sociale weefsel van een verwoeste gemeenschap herstellen vanuit socio-cultureel perspectief en op welke manier gebeurt dit dan? Om het antwoord op deze vragen bevattelijk te maken, wordt Ieper na WOI als case study genomen. De eerste vijf jaren na de oorlog worden doorgelicht op basis van een sociologisch model dat verschillende stappen uittekent om gemeenschapsvorming in beeld te brengen.

Het culturele landschap van Ieper na de oorlog heeft zich vrij snel terug uitgebreid. Vanuit verschillende maatschappelijke domeinen groeiden initiatieven om feesten of concerten op poten te stellen. Zowel de kerk, als verenigingen, als oorlogsherdenkingen of verschillende tradities zorgden voor een divers veld van evenementen die als platform dienden voor het scheppen van banden tussen de lokale inwoners. Na de opsomming van het socio-culturele gebeuren in Ieper tussen 1919 en 1923, wordt ‘de doorsnee’ gemaakt van de festiviteiten door in te zoomen op de interactie die werd gegenereerd, het intergenerationele aspect en de uiteindelijke vorming van zogenaamde *community agency*, de capaciteit van een gemeenschap om zichzelf in stand te houden en nieuwe confrontaties te verwerken. Naast de focus op de culturele gebeurtenissen gaat de aandacht ook naar de rol van het Ieperse stadsbestuur. De beslissingen die zij hebben genomen om de socio-culturele scene te stimuleren of af te remmen, hebben namelijk ook effect op de totale ontwikkeling van het gemeenschapsweefsel.

Na het vervolmaken van het voorgestelde model is duidelijk dat het socio-culturele weefsel van Ieper zich na WOI met de hulp van zowel burgerlijke initiatieven als met die van de lokale overheid geleidelijk heeft herontwikkeld en reeds vanaf 1919 de eerste stappen heeft gezet in de richting van gemeenschapsvorming. Dit proces is in de jaren daaropvolgend enkel maar versterkt. Deze scriptie wilt met de resultaten bijdragen aan een beter begrip over gemeenschapsvorming en –herstel, daarnaast toont het de veerkracht aan van een groep mensen die hun leefomgeving aan oorlog verloren is.